

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 712

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 noiembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
32. — Hotărâre privind bugetul Camerei Deputaților pe anul 2014.....	2–5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 386 din 1 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și art. 7 din Legea nr. 118/2007 privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă	6–8
Decizia nr. 387 din 1 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 ⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865	8–10
Decizia nr. 388 din 1 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865	10–12
Decizia nr. 412 din 8 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 113 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	12–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.369. — Ordin al ministrului sănătății privind acreditarea unității sanitare Institutul Clinic Fundeni, secțiile ATI I și ATI III, pentru prelevarea de organe	14–15
1.370. — Ordin al ministrului sănătății privind acreditarea unității sanitare Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea pentru activitatea de prelevare de organe și țesuturi.....	15
1.371. — Ordin al ministrului sănătății privind acreditarea unității sanitare Spitalul Județean de Urgență Brăila pentru activitatea de prelevare de organe.....	15–16
1.372. — Ordin al ministrului sănătății privind acreditarea unității sanitare Spitalul Județean de Urgență Tulcea pentru activitatea de prelevare de organe.....	16

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE privind bugetul Camerei Deputaților pe anul 2014

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (1) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 226 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Bugetul Camerei Deputaților pe anul 2014, finanțat de la bugetul de stat, se stabilește la suma de 235.385 mii lei, din care 235.285 mii lei la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe” și 100 mii lei la capitolul 68.01 „Asigurări și asistență socială”.

(2) La capitolul 51.01, suma de 235.285 mii lei a fost repartizată astfel:

a) cheltuieli pentru activitatea proprie a Camerei Deputaților, în sumă de 234.267 mii lei, din care:

— cheltuieli curente, în sumă de 228.138 mii lei;

— cheltuieli de capital, în sumă de 6.129 mii lei;

b) cheltuieli curente pentru funcționarea Institutului Român pentru Drepturile Omului, în sumă de 1.018 mii lei.

(3) La capitolul 68.01, suma de 100 mii lei a fost stabilită pentru asigurarea finanțării cheltuielilor prevăzute la art. 73 alin. (1) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Detalierea bugetului pe anul 2014 este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Structura cheltuielilor curente, în sumă de 228.138 mii lei, necesare în vederea funcționării Camerei Deputaților și întreținerii și administrării Palatului Parlamentului, este următoarea:

a) cheltuieli de personal, în sumă de 167.237 mii lei;

b) cheltuieli pentru bunuri și servicii, în sumă de 55.844 mii lei;

c) cheltuieli pentru transferuri (transferuri interne și contribuții și cotizații la organisme internaționale), în sumă de 24 mii lei;

d) cheltuieli pentru proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare, în sumă de 5.033 mii lei.

(2) La titlul „Cheltuieli curente” sunt prevăzute și sumele necesare pentru fondul președintelui Camerei Deputaților și pentru întreținerea și funcționarea Clubului Parlamentarilor Români, inclusiv a terenurilor sportive și a cabinetului medical din cadrul Palatului Parlamentului.

(3) Cheltuielile de întreținere și reparații aferente bunurilor din patrimoniul administrat de Camera Deputaților, repartizate în scopul exercitării mandatului de către deputați în

circumscripțiile electorale, se suportă din suma forfetară acordată conform Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată.

Art. 3. — (1) Cheltuielile de capital sunt în sumă de 6.129 mii lei, din care 1.129 mii lei pentru active fixe și 5.000 mii lei pentru reparații capitale aferente activelor fixe.

(2) Detalierea cheltuielilor de capital pe anul 2014 este prezentată în anexa nr. 2.

Art. 4. — (1) Bugetul de venituri și cheltuieli pentru activitățile finanțate integral din venituri proprii desfășurate pe lângă Camera Deputaților în anul 2014 cuprinde, la resurse, suma de 22.501 mii lei, iar la cheltuieli, suma de 16.800 mii lei.

(2) Veniturile realizate de Camera Deputaților vor fi reținute integral de către aceasta pentru acoperirea unor cheltuieli curente și de capital aferente activităților finanțate din venituri proprii, organizate cu aprobarea Biroului permanent. Disponibilitățile de la sfârșitul anului se vor reporta în anul următor pentru a fi cheltuite cu aceleași destinații. Biroul permanent al Camerei Deputaților poate aproba utilizarea încasărilor în lei sau în valută și pentru alte destinații, în condițiile legii.

(3) Organizarea activităților finanțate din venituri proprii, tarifele și cotele de adaos comercial aferente acestora se aprobă de Biroul permanent al Camerei Deputaților.

(4) Numărul de personal salarizat din venituri proprii se aprobă de Biroul permanent al Camerei Deputaților, în funcție de necesități și de veniturile realizate.

(5) Cheltuielile prevăzute în bugetul activităților finanțate din venituri proprii pot fi depășite numai în cazul obținerii unor venituri suplimentare.

(6) Detalierea bugetului activităților finanțate integral din venituri proprii ale Camerei Deputaților în anul 2014 este prezentată în anexa nr. 3.

Art. 5. — Biroul permanent al Camerei Deputaților va lua măsuri pentru încadrarea în alocațiile bugetare prevăzute în prezenta hotărâre.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 noiembrie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

CAMERA DEPUTAȚILOR

BUGETUL PE ANUL 2014
— Detalierea pe alineate de cheltuieli —

Denumirea indicatorului	Cod	Program 2014	- mii lei -	
			din care pentru :	
			Camera Deputaților	Institutul Român pentru Drepturile Omului
CHELTUIELI - BUGET DE STAT (51.01+68.01)	50.01	235.385	234.367	1.018
AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACȚIUNI EXTERNE	51.01	235.285	234.267	1.018
CHELTUIELI CURENTE	01	229.156	228.138	1.018
TITLUL I - CHELTUIELI DE PERSONAL	10	168.000	167.237	763
<i>Cheltuieli salariale în bani</i>	10.01	143.964	143.364	600
Salarii de bază	10.01.01	77.990	77.400	590
Sporuri pentru condiții de muncă	10.01.05	3.145	3.145	
Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	10.01.12	1.500	1.500	
Indemnizații de delegare	10.01.13	61.329	61.319	10
<i>Contribuții</i>	10.03	24.036	23.873	163
Contribuții de asigurări sociale de stat	10.03.01	17.923	17.800	123
Contribuții de asigurări de șomaj	10.03.02	460	457	3
Contribuții de asigurări sociale de sănătate	10.03.03	4.747	4.716	31
Contribuții de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale	10.03.04	131	130	1
Contribuții pentru concedii și indemnizații	10.03.06	775	770	5
TITLUL II - BUNURI ȘI SERVICII	20	56.099	55.844	255
<i>Bunuri și servicii</i>	20.01	21.228	21.054	174
Furnituri de birou	20.01.01	182	180	2
Materiale pentru curățenie	20.01.02	492	490	2
Încălzit, iluminat și forță motrică	20.01.03	10.010	10.000	10
Apă, canal și salubritate	20.01.04	1.430	1.428	2
Carburanți și lubrifianți	20.01.05	2.702	2.692	10
Piese de schimb	20.01.06	1.221	1.211	10
Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	20.01.08	728	700	28
Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	20.01.09	2.662	2.562	100
Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	20.01.30	1.801	1.791	10
<i>Reparații curente</i>	20.02	5.000	5.000	
<i>Bunuri de natura obiectelor de inventar</i>	20.05	404	399	5
Alte obiecte de inventar	20.05.30	404	399	5
<i>Deplasări, detașări, transferări</i>	20.06	27.063	27.000	63
Deplasări interne, detașări, transferări	20.06.01	25.022	25.000	22
Deplasări în străinătate	20.06.02	2.041	2.000	41
<i>Cărți, publicații și materiale documentare</i>	20.11	50	47	3
<i>Pregătire profesională</i>	20.13	56	50	6
<i>Protecția muncii</i>	20.14	210	210	
<i>Alte cheltuieli</i>	20.30	2.088	2.084	4
Protocol și reprezentare	20.30.02	1.001	1.000	1
Prime de asigurare non-viață	20.30.03	607	604	3
Fondul Președintelui	20.30.07	220	220	
Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	20.30.30	260	260	
TITLUL VII - ALTE TRANSFERURI	55	24	24	
<i>Transferuri curente în străinătate (către organizații internaționale)</i>	55.02	24	24	
Contribuții și cotizații la organisme internaționale	55.02.01	24	24	
TITLUL VIII - PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE				
NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	56	5.033	5.033	
Programe din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)	56.01	5.033	5.033	
Finanțare națională	56.01.01	702	702	
Finanțare externă nerambursabilă	56.01.02	3.357	3.357	
Cheltuieli neeligibile	56.01.03	974	974	
CHELTUIELI DE CAPITAL	70	6.129	6.129	
TITLUL X ACTIVE NEFINANCIARE	71	6.129	6.129	
<i>Active fixe</i>	71.01	1.129	1.129	
Mașini, echipamente și mijloace de transport	71.01.02	500	500	
Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	71.01.03	599	599	
Alte active fixe	71.01.30	30	30	
<i>Reparații capitale aferente activelor fixe</i>	71.03	5.000	5.000	
ASIGURĂRI ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ	68.01	100	100	
CHELTUIELI CURENTE	01	100	100	
TITLUL VIII - ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57	100	100	
<i>Ajutoare sociale</i>	57.02	100	100	
Ajutoare sociale în numerar	57.02.01	100	100	

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

CAMERA DEPUTAȚILOR

CHELTUIELI DE CAPITAL
pe anul 2014

Nr. crt.	Nominalizarea pe obiective de investiții, alte cheltuieli de investiții și reparații capitale (numărul și data aprobării documentației de investiții)	Program*)
	TOTAL, din care:	6.129
I.	Active fixe (A+B+C)	6.129
	Obiective de investiții (A+B), din care:	
A.	Lucrări în continuare:	
	1. Obiectivul "Definitivarea și amenajarea parcajului subteran de pe platforma Palatului Parlamentului"	
	- numărul și data aprobării documentației: Hotărârea Guvernului nr.672/1994	
B.	Lucrări noi:	
C.	Alte cheltuieli de investiții, din care:	6.129
	1. Mașini, echipamente și mijloace de transport	500
	2. Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	599
	3. Alte active fixe	30
	4. Reparații capitale	5.000

*) În funcție de derularea procesului investițional, Biroul permanent al Camerei Deputaților poate să aprobe modificări în structura cheltuielilor de capital, cu încadrarea în valoarea totală aprobată.

CAMERA DEPUTAȚILOR

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al activităților finanțate integral din venituri proprii pe anul 2014**

Indicatori	Cod	Prevederi 2014
1. Disponibil la finele anului precedent		14.000
2. Venituri în anul bugetar *)		8.501
3. TOTAL RESURSE (1+2)		22.501
4. Cheltuieli în anul bugetar		16.800
5. Excedent la finele anului bugetar		5.701
- mii lei -		
- Detalierea cheltuielilor -		
VENITURI PROPRII - TOTAL CHELTUIELI (51.10+68.10)	50.10	16.800
AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACȚIUNI EXTERNE	51.10	16.700
CHELTUIELI CURENTE	01	16.508
TITLUL I - CHELTUIELI DE PERSONAL	10	7.869
Cheltuieli salariale în bani	10.01	6.179
Salarii de bază	10.01.01	4.850
Spor pentru condiții de muncă	10.01.05	336
Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	10.01.12	960
Indemnizații de delegare	10.01.13	33
Contribuții	10.03	1.690
Contribuții de asigurări sociale de stat	10.03.01	1.278
Contribuții de asigurări de șomaj	10.03.02	31
Contribuții de asigurări sociale de sănătate	10.03.03	320
Contribuții de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale	10.03.04	9
Contribuții pentru concedii și indemnizații	10.03.06	52
TITLUL II - BUNURI ȘI SERVICII	20	8.639
Bunuri și servicii	20.01	5.575
Furnituri de birou	20.01.01	50
Materiale pentru curățenie	20.01.02	130
Încălzit, iluminat și forță motrică	20.01.03	2.450
Apă, canal și salubritate	20.01.04	100
Carburanți și lubrifianți	20.01.05	25
Piese de schimb	20.01.06	25
Transport	20.01.07	15
Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	20.01.08	40
Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	20.01.09	2.500
Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	20.01.30	240
Reparații curente	20.02	302
Bunuri de natura obiectelor de inventar	20.05	123
Uniforme și echipament	20.05.01	3
Alte obiecte de inventar	20.05.30	120
Deplasări, detașări, transferări	20.06	88
Deplasări interne, detașări, transferări	20.06.01	18
Deplasări în străinătate	20.06.02	70
Pregătire profesională	20.13	18
Protecția muncii	20.14	29
Alte cheltuieli	20.30	2.504
Protocol și reprezentare	20.30.02	50
Prime de asigurare non-viață	20.30.03	4
Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	20.30.30	2.450
CHELTUIELI DE CAPITAL	70	192
TITLUL X ACTIVE NEFINANCIARE	71	192
Active fixe	71.01	192
Mașini, echipamente și mijloace de transport	71.01.02	120
Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	71.01.03	30
Alte active fixe	71.01.30	42
ASIGURĂRI ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ	68.01	100
CHELTUIELI CURENTE	01	100
TITLUL VIII - ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57	100
Ajutoare sociale	57.02	100
Ajutoare sociale în numerar	57.02.01	100

*) Veniturile provin din: vânzări produse, prestări servicii și alimentația publică (inclusiv remiza), contravaloare bilete vizite, chirii și altele (dobânzi, penalități etc.)

1) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 386**

din 1 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și art. 7 din Legea nr. 118/2007 privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și art. 7 din Legea nr. 118/2007 privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă, excepție ridicată de Doina Vivianne Ivanova în Dosarul nr. 64.173/3/2011 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 58D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă având în vedere că prin critica de neconstituționalitate se urmărește modificarea ipotezei normei juridice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 64.173/3/2011, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și art. 7 din Legea nr. 118/2007 privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă**, excepție ridicată de Doina Vivianne Ivanova într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în răspundere delictuală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin art. 4 alin. (1) din Legea nr. 118/2007 legiuitorul a favorizat anumite categorii profesionale, și anume medici, medici dentiști, farmaciști, psihologi și absolvenți de învățământ superior, de a beneficia de reconversie profesională, în timp ce persoanele cu studii medii, dar cu aptitudini de practicieni în domeniul terapiilor alternative și absolvente ale unor cursuri de formare profesională în domeniul medicinei complementare, și deținătoare a unor certificate de studii recunoscute la nivel național și european sunt discriminate prin excluderea acestora din rândul persoanelor ce pot practica terapii complementare.

Mai mult, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile art. 7 din legea criticată sunt neconstituționale, deoarece pentru practicarea fitoterapiei și a medicinei tradiționale chineze nu sunt necesare studii superioare de medicină, ci doar cursuri de calificare pentru fiecare domeniu, având în vedere că medicina tradițională orientală cuprinde un spectru larg de practici.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă consideră că dispozițiile art. 4 alin. (1) și art. 7 din Legea nr. 118/2007 nu contravin textelor constituționale invocate, intrând în marja de apreciere a statului modalitatea de reglementare a cadrului legal în care pot fi exercitate activitățile și practicile de medicină complementară/alternativă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că nu pot fi reținute ca întemeiate criticile privind neconstituționalitatea art. 4 alin. (1) și art. 7 din Legea nr. 118/2007, din conținutul normativ al dispozițiilor legale criticate rezultând faptul că acestea nu sunt reglementări de natură a încălca dreptul la muncă sau de a îngradi exercitarea acestui drept fundamental, ci, dimpotrivă, sunt reglementări ce stabilesc categoriile profesionale care pot exercita, în mod liber, în condițiile legii, activitățile și practicile de medicină complementară/alternativă, în raport cu pregătirea profesională a acestora. De asemenea, mai arată că nu este posibilă practicarea unei profesii în afara cadrului legal și a normelor ce reglementează gradul de cunoștințe profesionale care îi dă sau nu dreptul de a o practica. Mai arată că susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate referitoare la discriminare sunt nefondate atât timp cât sunt bazate pe argumente care nu fac diferențierea în funcție de nivelul de calificare profesională, pe care legiuitorul l-a considerat necesar pentru persoanele care doresc să exercite activități și practici de medicină complementară/alternativă. De asemenea, mai arată că sunt neîntemeiate și susținerile privind încălcarea art. 45 din Constituție, care garantează accesul liber al oricărei persoane la o activitate economică, liberă inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin principiului egalității în drepturi, deoarece acestea se aplică uniform tuturor celor aflați în ipoteza normei juridice și nici nu îngredesc dreptul la muncă și nici libertatea de alegere a profesiei sau a locului de muncă. Stabilirea unor condiții pentru exercitarea anumitor profesii nu reprezintă o discriminare, cu atât mai mult cu cât legiuitorul este competent să instituie cadrul juridic de desfășurare a anumitor activități și practici în domeniul medical. Astfel, pentru asigurarea calității serviciilor medicale, legiuitorul are obligația de a reglementa controlul exercitării

profesiilor medicale, ceea ce constituie o modalitate de garantare a dreptului fundamental la ocrotirea sănătății prevăzut de Legea fundamentală.

Mai arată că dispozițiile legale criticate nu vin în contradicție sub niciun aspect cu normele constituționale care garantează exercitarea liberei inițiative și accesul persoanei la o activitate economică „în condițiile legii”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1) și art. 7 din Legea nr. 118/2007 privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 4: „(1) *Activitățile și practicile de medicină complementară/alternativă pot fi exercitate de următoarele categorii profesionale, în condițiile prevăzute de lege:*

a) *medici, medici dentiști și farmaciști;*

b) *psihologi;*

c) *absolvenți ai altor instituții de învățământ superior.”;*

— Art. 7: „*Practicarea acupuncturii, a homeopatiei, a apiterapieii, a fitoterapieii, a chiropracticii și a osteopatiei, a medicinei tradiționale orientale este permisă numai medicilor, medicilor dentiști sau, după caz, farmaciștilor și este reglementată de Ministerul Sănătății Publice, prin norme.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională reține următoarele:

1. În vederea asigurării calității serviciilor medicale, art. 34 alin. (3) din Constituție impune legiuitorului obligația de a reglementa controlul exercitării profesiilor medicale. Această obligație se concretizează prin necesitatea adoptării unui cadru legislativ corespunzător. În acest sens, a fost adoptată Legea nr. 118/2007, care are drept scop, astfel cum rezultă din art. 1, reglementarea cadrului legal pentru organizarea și exercitarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă constând în prevenirea îmbolnăvirilor, promovarea sănătății, vindecarea bolilor prin terapii adjuvante în vederea optimizării din punct de vedere biopsihosocial și spiritual a ființei umane.

În vederea realizării acestui scop, ținând cont de valoarea ocrotită de legiuitor, respectiv sănătatea publică, legea stabilește în concret la art. 4 alin. (1) categoriile profesionale care pot exercita activitățile și practicile de medicină complementară/alternativă, în care sunt incluse persoane care au o pregătire corespunzătoare și cunoștințe temeinice în domeniul medical. Astfel, legiuitorul a urmărit protejarea pacienților față de persoanele care practică o profesie fără calificarea necesară în domeniul respectiv.

În consecință, Curtea constată că sănătatea publică este un obiectiv de interes social major, ceea ce a determinat reglementarea corespunzătoare a cadrului legal de exercitare a profesiei de practician al activităților de medicină complementară/alternativă, chiar dacă aceasta are un caracter liberal.

2. Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi, Curtea reține că stabilirea unor condiții pentru exercitarea anumitor profesii nu reprezintă o discriminare, ci, din contră, legiuitorul este în măsură să instituie un anumit cadru juridic de organizare și desfășurare a anumitor activități în domeniul medical.

3. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dreptului la muncă prevăzut de Constituție, autoarea excepției de neconstituționalitate se limitează la invocarea încălcării acestuia, fără a preciza prin ce anume dispozițiile criticate înfrâng acest drept fundamental.

Curtea observă că, deși în cauza de față autorul excepției se limitează la a indica doar textul legal criticat și cel de referință, aceasta va analiza, potrivit Deciziei nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, pe fond excepția ridicată având în vedere faptul că, în mod rezonabil, se poate determina critica de neconstituționalitate vizată de autorul excepției.

Însă, așa cum s-a reținut în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Astfel, prin Decizia nr. 739 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 29 iulie 2008, Curtea a reținut că, potrivit art. 41 alin. (1) din Constituție, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, semnificația acestui drept fiind aceea că orice persoană este liberă să aleagă locul de muncă pe care îl dorește, fără nicio discriminare, din momentul în care condițiile solicitate pentru respectiva profesie sunt îndeplinite. Prin urmare, textul constituțional amintit nu interzice stabilirea unor condiții în legătură cu exercitarea dreptului la muncă atât timp cât orice persoană care dorește să aleagă o profesie sau un loc de muncă este chemată să întrunească aceste condiții legale.

De asemenea, prin Decizia nr. 937 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 25 august 2011, Curtea a reținut că libertatea alegerii profesiei, a meseriei și a locului de muncă nu înseamnă că orice persoană, oricând și în orice condiții, poate exercita profesia sau meseria pe care o dorește. Alegerea profesiei și a meseriei presupune, înainte de toate, pregătirea și calificarea corespunzătoare în vederea exercitării acestora, iar această libertate este condiționată de îndeplinirea unor criterii legale justificate de specificul profesiei, meseriei ori al locului de muncă.

Astfel, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu conțin reglementări de natură a încălca dreptul la muncă al persoanei și nu îngădesc exercitarea acestui drept, ci stabilesc categoriile profesionale calificate pentru a exercita activitățile și practicile de medicină complementară/alternativă.

4. Cu privire la pretinsa limitare a accesului la o activitate economică, prevăzut de art. 45 din Constituție, Curtea reține că, potrivit acestei norme constituționale, atât accesul liber al persoanei la o activitate economică, cât și exercitarea acestuia se desfășoară „în condițiile legii”, iar textele de lege criticate impun o asemenea cerință legală, în acest sens fiind Decizia Curții Constituționale nr. 929 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Doina Vivianne Ivanova în Dosarul nr. 64.173/3/2011 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 4 alin. (1) și art. 7 din Legea nr. 118/2007 privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de medicină complementară/alternativă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 387

din 1 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Remus Toma în Dosarul nr. 3.083/243/2012 al Judecătoria Hunedoara și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 120D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autorul excepției de neconstituționalitate a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, întrucât consideră că nu are calitate procesuală, ca urmare a respingerii de către Judecătoria Hunedoara a cererilor sale de intervenție în cauză.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public asupra cererii formulate, care pune concluzii de respingere a solicitării autorului excepției de neconstituționalitate, având în vedere că aspectele invocate țin de procedura în fața instanței judecătorești.

Curtea respinge cererea autorului excepției de neconstituționalitate, întrucât în procedura din fața Curții Constituționale acesta își menține calitatea procesuală de parte, având în vedere faptul că în fața instanței de fond cererea de intervenție i-a fost respinsă ulterior datei la care a fost aplicată amenda judiciară.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.083/243/2012, **Judecătoria Hunedoara a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Remus Toma într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a unei amenzi ce i-a fost aplicată pentru atitudinea necuviincioasă din timpul ședinței de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865 este neconstituțional, întrucât nu cuprinde nicio prevedere cu privire la citarea părților. Astfel, soluționarea cererii de reexaminare se face în lipsa părților, acestea neputând, în consecință, solicita sau depune probe în apărare.

Consideră că judecarea cererii de reexaminare ar trebui să se facă cu citarea părților, în caz contrar, exercitarea căii de atac

a reexaminării ar avea caracter pur formal. De altfel, judecarea cererii de reexaminare, potrivit art. 191 din noul Cod de procedură civilă, se face cu citarea părților.

Judecătoria Hunedoara consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este admisibilă, atât în ce privește obiectul său, cât și în legătură cu cauza aflată pe rolul instanței. De asemenea, instanța arată că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale la care se face referire.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv deciziile nr. 2 din 10 ianuarie 2006, nr. 37 din 15 ianuarie 2008, nr. 109 din 14 februarie 2008, nr. 741 din 24 iunie 2008.

Arată că cererea de reexaminare este o cale specifică de retractare în care nu se soluționează fondul litigiului. În acest caz există doar posibilitatea de a reveni asupra amenzii sau despăgubirii. De altfel, activitatea procesuală a părților trebuie să se desfășoare pe baza normelor prevăzute de lege, iar stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a cererii de reexaminare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865, care au următoarea redactare: „*Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională reține următoarele:

I. Condițiile de admisibilitate prevăzute la art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992 sunt îndeplinite, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se

interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit cărora „dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”.

II. Prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, Curtea constatând constituționalitatea acestora. În acest sens sunt Decizia nr. 260 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 7 mai 2007, Decizia nr. 308 din 3 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2011, și Decizia nr. 1.419 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 20 decembrie 2011.

Astfel, Curtea a statuat că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, iar „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”.

De asemenea, faptul că împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii se poate face numai cerere de reexaminare, aceasta soluționându-se de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea, nu poate constitui o încălcare a vreunei prevederi constituționale, întrucât instanța nu soluționează fondul litigiului. Cererea se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, în temeiul art. 85 din Codul de procedură civilă, și se soluționează prin încheiere irevocabilă. Există în acest caz doar posibilitatea de a reveni asupra amenzii sau despăgubirii, în scopul de a ușura situația persoanei obligate la plata acestora, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare. Pe această cale nu se realizează un control judiciar propriu-zis, iar faptul că aceeași instanță care a pronunțat hotărârea judecă și cererea de reexaminare nu este de natură să influențeze aprecierea judecătorilor, întrucât aspectele analizate pe calea reexaminării sunt diferite de cele examinate în fond.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluțiile și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Trimiterea făcută de autorul excepției de neconstituționalitate la art. 191 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, potrivit căruia cererea se soluționează de către un alt complet decât cel care a stabilit amenda sau despăgubirea, nu are relevanță în cauză, la data soluționării cererii fiind în vigoare prevederile Codului de procedură civilă din 1865.

În fine, Curtea reține că soluționarea problemelor de interpretare și aplicare a legii sesizate de autorul excepției de neconstituționalitate nu aparțin sferei sale de competență.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Remus Toma în Dosarul nr. 3.083/243/2012 al Judecătoriai Hunedoara și constată că dispozițiile art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Hunedoara și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 388

din 1 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Comercială „Total Lemn” — S.R.L. din Toplița în Dosarul nr. 2.274/268/2012 al Tribunalului Harghita — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 131D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și menținerea jurisprudenței în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 1 din 13 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.274/268/2012, **Tribunalul Harghita a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul**

de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Comercială „Total Lemn” — S.R.L. din Toplița, cu prilejul judecării cererii de recurs declarat împotriva unei sentințe prin care autorul excepției de neconstituționalitate a fost obligat la plata taxei pentru serviciul public de radiodifuziune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât nu dă posibilitatea reală și efectivă de a critica hotărârea recurabilă într-un termen echitabil și rezonabil, termenul de 15 zile dovedindu-se, de multe ori, o perioadă de timp insuficientă pentru redactarea unei căi de atac bine argumentate, în condițiile în care justițiabilul de cele mai multe ori este nevoit a se adresa unui avocat în vederea efectuării lucrărilor specifice declarării căii de atac.

Mai susține că o astfel de sancțiune este injustă, deoarece creează o situație discriminatorie față de alte situații reglementate în legislația românească, cum ar fi apelul, reexaminarea, contestația în anulare sau în cazul plângerilor contravenționale, când motivarea recursului nu este obligatorie, motivele putând fi dezvoltate chiar și oral în fața instanței de recurs, neexistând sancțiunea anulării acestuia pentru nemotivarea sa. La fel și în cazul procedurii penale, unde motivarea recursului se poate face până la primul termen de judecată atât în scris, cât și verbal.

De asemenea, în susținerile sale potrivit cărora textul criticat are un caracter neconstituțional mult mai grav și dăunător în privința părții care nu reușește să își motiveze recursul în cadrul unui termen de 15 zile, autorul face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, prin care art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă a fost constatat neconstituțional în ceea ce privește sancționarea cu nulitate

absolută a omisiunii de a se preciza în cuprinsul cererii de recurs „numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul unic de înregistrare sau, după caz, codul fiscal și contul bancar”, precum și — dacă recurentul locuiește în străinătate — „domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul”.

Tribunalul Harghita — Secția civilă consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, precizând că își însușește argumentele instanței de contencios constituțional care s-a mai pronunțat anterior cu privire la neconstituționalitatea art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, respectiv prin Decizia Curții Constituționale nr. 312 din 6 aprilie 2006.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 893 din 16 iunie 2009.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale și precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat și reținut de Curtea Constituțională în Decizia nr. 375 din 17 aprilie 2007, Decizia nr. 284 din 11 martie 2008, Decizia nr. 752 din 24 iunie 2008. Astfel, punctul de vedere al Avocatului Poporului anterior exprimat a fost în sensul constituționalității dispoziției legale criticate prin raportare la art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, care au următoarea redactare: „*Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazurilor prevăzute în alineatul 2.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională reține următoarele:

I. Condițiile de admisibilitate prevăzute la art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992 sunt îndeplinite, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi

sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit căroră „dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”.

II. Prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, Curtea constatând constituționalitatea acestora. În acest sens este Decizia nr. 893 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 22 iulie 2009, Decizia nr. 375 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, Decizia nr. 312 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 4 mai 2006, prin care Curtea a statuat, în esență, că, în privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze termenele de declarare a acestora, forma în care trebuie să fie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dreptului în substanța sa sau principiilor și textelor constituționale de referință. Astfel, Curtea de la Strasbourg, prin Hotărârea din 12 noiembrie 2002 pronunțată în Cauza *Beles și alții împotriva Republicii Cehe*, paragraful 61, a constatat că dreptul de acces la un tribunal nu este absolut și se pretează la limitări implicit admise, în special în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unui recurs, având în vedere că presupune reglementarea din partea statului, care se bucură, în această privință, de o anumită marjă de apreciere.

Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu încalcă principiile constituționale menționate, deoarece textul legal referitor la nulitatea recursului nemotivat în termenul legal nu încalcă dreptul părților la un proces echitabil și nu împiedică părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care asigură, într-o societate democratică, accesul liber la justiție.

În ceea ce privește critica autorului de neconstituționalitate referitoare la faptul că în materia recursului, atunci când este singura cale de atac, nu se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă potrivit căroră motivele de fapt și de drept, pe care se întemeiază apelul și dovezile invocate în susținerea sa, pot fi depuse până la prima zi de înfățișare, precum și cele din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, potrivit căroră motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței, Curtea a reținut că împrejurarea că recursul constituie singura cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești nu poate impune aplicarea prevederilor referitoare la termenul de motivare în materia apelului, iar neaplicarea acestora nu poate oferi temei criticii de neconstituționalitate privind accesul liber la justiție. Așa cum s-a arătat în jurisprudența anterioară a instanței de contencios constituțional, soluția adoptată de legiuitor se înscrie în cadrul competenței conferite acestuia prin art. 126 alin. (2) din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Total Lemn” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.274/268/2012 al Tribunalului Harghita — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Harghita — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 412

din 8 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 113 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) și art. 113 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Constantin Criveanu în Dosarul nr. 6.663/311/2012 al Judecătoria Slatina și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 464D/2013.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care susține că textele criticate încalcă dispozițiile art. 44 și art. 78 din Constituție. Se arată că la data intrării în vigoare a Legii nr. 255/2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, prin care s-a prevăzut interzicerea constituirii și funcționării de barouri în afara Uniunii Naționale a Barourilor din România, existau la nivel național avocați care își desfășurau activitatea în cadrul unui alt barou, ce a fost înființat în mod legal printr-o sentință a Judecătoria Târgu Jiu, pronunțată la 30 iulie 2003. Se mai susține că acești

avocați au fost primiți în profesie cu respectarea aceluiași condiții și potrivit aceleiași proceduri ca și cei care își desfășoară activitatea în cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România și că, prin urmare, în mod legal, după intrarea în vigoare a Legii nr. 255/2004, ar fi trebuit să li se ofere dreptul de a-și continua activitatea în cadrul acestuia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că avocatura este un serviciu public și că accesul în această profesie este supus dispozițiilor legale în vigoare, presupunând, totodată, îndeplinirea unor condiții și promovarea unor examene.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.663/311/2012, **Judecătoria Slatina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) și art. 113 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Constantin Criveanu într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unei ordonanțe prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a autorului excepției cu privire la săvârșirea infracțiunii de exercitare fără drept a unei profesii, prevăzută la art. 281 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele criticate au ca efect restrângerea exercițiului dreptului de asociere, al dreptului la muncă și al dreptului de proprietate ale persoanelor fizice și persoanelor juridice cu obiect de activitate în domeniul serviciilor de consultanță, care au fost înființate, în mod legal, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 255/2004 privind modificarea și

completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat. Se arată că, în prezent, funcționează la nivel național două structuri paralele ale Uniunii Naționale a Barourilor din România, situație creată ca urmare a unui gol legislativ în ceea ce privește cadrul organizatoric al exercitării profesiei de avocat. Se arată că avocații care au aderat la structurile de organizare a acestei profesii paralele Uniunii Naționale a Barourilor din România au fost înscrși în liste corespunzătoare, în acord cu dispozițiile Legii nr. 51/1995, și și-au desfășurat activitatea în mod legal, până la data intrării în vigoare a textelor criticate, motiv pentru care, prin dispozițiile Legii nr. 255/2004, ar fi trebuit să le fie oferită posibilitatea de a-și continua activitatea în cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România. Se susține că, în caz contrar, acești avocați sunt discriminați în raport cu cei înscrși pe listele Uniunii Naționale a Barourilor din România și care au dobândit calitatea de avocat în condiții identice. Se mai arată că dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 113 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 îngrădesc dreptul de proprietate al persoanelor juridice a căror desființare o prevăd asupra bunurilor dobândite în decursul activității desfășurate, contravenind, totodată, prevederilor constituționale ale art. 78.

Judecătoria Slatina opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că art. 1 alin. (3) și art. 113 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 nu încalcă niciuna dintre prevederile constituționale invocate de către autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că textele criticate reprezintă măsuri de protecție și garanție atât pentru persoanele care exercită profesia de avocat, cât și pentru toți ceilalți participanți la activitatea judiciară, precum și de prevenire a fenomenului înființării de barouri paralele, nefiind de natură a îngrădi dreptul la muncă, prevăzut la art. 41 din Legea fundamentală. Se arată că dreptul la muncă trebuie exercitat în limitele stabilite de legislația în vigoare și fără a aduce atingere celorlalte drepturi și libertăți garantate prin Constituție. Se susține, totodată, că Uniunea Națională a Barourilor din România este înființată și își desfășoară activitatea potrivit Legii nr. 51/1995, act normativ ce reprezintă reglementarea specială în materie, nefiind legală înființarea unor barouri paralele, conform Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, profesia de avocat putând fi exercitată de persoane selectate în acest sens potrivit unor criterii legale și care funcționează după reguli prevăzute în acte normative cu caracter special. Se mai arată că exercitarea unei profesii sau meserii trebuie să se facă cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare și că legiuitorul este îndreptățit să impună condiții specifice pentru desfășurarea diferitelor activități. Se susține, totodată, că interdicția înființării de barouri cu activitate paralelă cu cea a Uniunii Naționale a Barourilor din România este necesară în societatea românească, având ca finalitate înfăptuirea justiției în condiții de încredere a cetățenilor în sistemul judiciar. Se arată că, pentru aceste motive, nu poate fi reținută încălcarea, prin textele criticate, a dispozițiilor art. 40, art. 41, art. 44, art. 53 și art. 78 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 113 din Legea nr. 51/1995. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține, însă, că autorul excepției critice, în realitate, prevederile art. 1 alin. (3) și art. 113 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3): „(3) *Constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept. Nulitatea poate fi constatată și din oficiu.*”;

— Art. 113 alin. (1) și (2): „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative ori au fost încuviințate prin hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță, reprezentare sau asistență juridică, în orice domenii, își încetează de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.*

(2) *De asemenea, la data intrării în vigoare a prezentei legi încetează de drept efectele oricărui act normativ, administrativ sau jurisdicțional prin care au fost recunoscute ori încuviințate activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică contrare dispozițiilor prezentei legi.*”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 40 referitor la dreptul de asociere, ale art. 41 cu privire la muncă și protecția socială a muncii, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 78 referitor la intrarea în vigoare a legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității soluției legislative prevăzute în prezent de art. 1 alin. (3) și art. 113 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 prin Decizia nr. 150 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 11 martie 2009, prin care a respins ca neîntemeiată excepția invocată și a reținut că, în concepția legiuitorului, avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. S-a mai reținut că această opțiune a legiuitorului nu poate fi considerată ca neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unei asistențe juridice calificate, iar normele în baza cărora funcționează nu contravin principiilor constituționale, cei care doresc să practice această profesie fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta. Curtea a constatat, de asemenea, că astfel se explică de ce condițiile de organizare și exercitare a profesiei de avocat sunt prevăzute într-o lege specială. De altfel, Curtea a statuat că profesia de avocat se poate exercita numai cu respectarea legii, și nu împotriva ei, iar faptul că accesul la profesia de avocat este condiționat de satisfacerea anumitor cerințe nu poate fi privit ca o îngrădire a dreptului la muncă sau a alegerii libere a profesiei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate, Curtea constată că nu poate fi reținută încălcarea prin dispozițiile criticate a prevederilor art. 44 din Constituție, întrucât nulitatea actelor de constituire și de înregistrare de barouri în afara Uniunii Naționale a Barourilor din România, prevăzută la art. 1 alin. (3) din Legea nr. 51/1995, și încetarea de drept a efectelor oricărui act normativ, administrativ sau jurisdicțional prin care au fost recunoscute ori încuviințate activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică contrare prevederilor legale, potrivit art. 113 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995, nu presupun pierderea patrimoniului persoanelor juridice în cauză, acestea urmând a fi dizolvate, iar

apoi lichidate, potrivit art. 245—249 din Codul civil, precum și dispozițiilor speciale în materie.

De asemenea, Curtea reține că dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 113 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 nu contravin nici prevederilor art. 78 din Constituție, întrucât acestea prevăd intrarea în vigoare a legii la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei, iar Legea nr. 255/2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004, prin care textele legale analizate au fost modificate în sensul criticat de autorul excepției de neconstituționalitate, a intrat în vigoare, potrivit regulii reglementate prin articolul constituțional anterior enunțat, la 3 zile de la publicare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Criveanu în Dosarul nr. 6.663/311/2012 al Judecătorei Slatina și constată că dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 113 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Slatina și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind acreditarea unității sanitare Institutul Clinic Fundeni, secțiile ATI I și ATI III,
pentru prelevarea de organe**

Văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 11.539/2013 al Direcției de asistență medicală și politici publice din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 1.402 din 28 octombrie 2013, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 65.353 din 29 octombrie 2013,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează unitatea sanitară Institutul Clinic Fundeni, secțiile ATI I și ATI III, cu sediul în municipiul București, Șoseaua Fundeni nr. 258, sectorul 2, pentru prelevarea de organe.

Art. 2. — (1) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unității acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea re acreditării.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București, Agenția

Națională de Transplant, precum și unitatea sanitară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 15 noiembrie 2013.
Nr. 1.369.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind acreditarea unității sanitare Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea pentru activitatea de prelevare de organe și țesuturi

Văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 11.540/2013 al Direcției de asistență medicală și politici publice din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 1.402 din 28 octombrie 2013, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 65.353 din 17 octombrie 2013,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează unitatea sanitară Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea, cu sediul în municipiul Oradea, județul Bihor, str. Gh. Doja nr. 65, pentru activitatea de prelevare de organe și țesuturi.

Art. 2. — (1) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unității acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea re acreditării.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate Publică a Județului Bihor, Agenția Națională de Transplant, precum și unitatea sanitară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 15 noiembrie 2013.
Nr. 1.370.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind acreditarea unității sanitare Spitalul Județean de Urgență Brăila pentru activitatea de prelevare de organe

Văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 11.541/2013 al Direcției de asistență medicală și politici publice din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 1.402 din 28 octombrie 2013, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 65.353 din 28 octombrie 2013,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează unitatea sanitară Spitalul Județean de Urgență Brăila, cu sediul în municipiul Brăila, județul Brăila,

Șoseaua Buzăului nr. 2, pentru activitatea de prelevare de organe.

Art. 2. — (1) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unității acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea reacreditării.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate Publică a Județului Brăila, Agenția Națională de Transplant, precum și unitatea sanitară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 15 noiembrie 2013.
Nr. 1.371.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

O R D I N

privind acreditarea unității sanitare Spitalul Județean de Urgență Tulcea pentru activitatea de prelevare de organe

Văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 11.542/2013 al Direcției de asistență medicală și politici publice din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 1.402 din 28 octombrie 2013, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 65.353 din 28 octombrie 2013,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează unitatea sanitară Spitalul Județean de Urgență Tulcea, cu sediul în municipiul Tulcea, județul Tulcea, Str. 1848 nr. 32, pentru activitatea de prelevare de organe.

Art. 2. — (1) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unității acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea reacreditării.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate Publică a Județului Tulcea, Agenția Națională de Transplant, precum și unitatea sanitară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 15 noiembrie 2013.
Nr. 1.372.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

